MiT

FESTIVAL MLADINSKEGA INOVATIVNEGA TEATRA

2023

MiT FESTIVAL MLADINSKEGA INOVATIVNEGA TEATRA

POZITIV

DIC

Jskd ZVEZA SLADNOPERSKIH SLOVENIJE (ZASLUŽENE SLOVENCI)

Jskd OI LJUBLJANA

KOLOFON

Organizator festivala: **KUD Pozitiv**
Zanj: **Drago Pintarič**
Vodji festivala: **Miha Maver, Urška Klajn Marion**
Tehnični vodja festivala: **Miha Maver**
Odnosi z javnostmi: **Špela Vene, Urška Klajn Marion**
Fotografinja: **Tjaša Hozjan**
Izdal: **KUD Pozitiv**
Lektorirala: **Urška Klajn Marion**
Oblikoval: **Patrik Komljenović**
Januar 2023

SPOREDI

10. 1. KAJ BI REKEL IVAN?
Gledališče Julke Dolžan, Žirovnica Breznica
(Mladinska skupina Češpljin kompot)
20h v Kreatoriju

17. 1. INFRATANKO
Gledališče Glej, Ljubljana
20h v Kreatoriju

24. 1. ČAS BESNENJA
Mladi oder AMO, SNG Nova Gorica
20h v Kreatoriju

31. 1. PRIDE TAK DAN, PRIDE TAKO LETO, PRIDE TAK PAJK
Gledališče Glej, Ljubljana
20h v Kreatoriju

14. 2. #HOTDONKI
Gledališka šola Prve gimnazije Maribor
20h v Kreatoriju

21. 2. NASPROTJA
KUD Pozitiv, Ljubljana
ZAKLJUČEK FESTIVALA
in podelitev MUZ
20h v Kreatoriju

mit o
MIT-u

epsko o MIT-u

Ideja o mladinskem gledališkem festivalu je pri nama zorela več let in v trenutku največjega zagona, v trenutku, ko je z mitskega Parnasa v najina jadra pihal najmočnejši veter, smo se bili primorani zapreti vsak v svoje stanovanje. Ker nama nemirnost duha in želja po vzpostavitvi novega festivala za mladinsko gledališko umetnost nista dala miru, sva se z letošnjim letom odločila, da festival izpeljeva. Začeti je bilo potrebno na začetku in vsak začetek je težak, zato sva k sodelovanju povabila še nekatere druge člane KUD-a Pozitiv in proces organizacije se je pričel.

Miha Maver je univerzitetni diplomirani inženir arhitekture in urbanizma ter pedagog, po poklicu pa vzgojitelj v dijaškem domu, Urška Klajn Marion pa diplomirana umetnostna zgodovinarka in magistrica slovenistike, po poklicu učiteljica slovenščine. Oba se že od zgodnje mladosti ukvarjava z igralstvom oz. s plesom, z leti pa sva si nabrala dovolj izobrazbe in izkušenj, da sva postala mentorja gledališkim skupinam v KUD-u Pozitiv. Delo z mladimi naju že od nekdaj veseli in zanima, po več letih ustvarjanja predstav pa sva ugotovila, da mladinskih gledaliških festivalov v Sloveniji primanjkuje, kar je bil glavni povod za vzpostavitev lastnega festivala. V KUD-u Pozitiv imamo vse pogoje za to, da lahko izvedemo najrazličnejše uprizoritvene projekte. Ker pa se zavedamo, da vse skupine nimajo takšnih pogojev za ustvarjanje, smo se odločili, da jim to možnost ponudimo. Na festivalu jim bo na voljo vsa razpoložljiva tehnika ter tudi strokovno podkovan tehnični kader. S tem bomo zagotovili kvaliteto izvedbe, s čimer želimo v gledališče privabiti predvsem mlade. Mlade, ki bodo na odru videli mlade – svoje vrstnike. In se prepričali, da je gledališče vendarle res epsko, mitološko, skrivnostno in brezčasno.

Gledalcem bomo ponudili kakovostne predstave, ki pa bodo na ogled popolnoma brezplačno. Gledališča namreč že dolgo ne doživljamo več kot prostora za elito temveč kot prostor svobode, kjer je dovoljeno misliti in govoriti vse.

Vsem udeležencem festivalska ekipa želi prijetno počutje na odru Kreatorija, v zaodrju ter povsod vmes, predvsem pa naj bo to priložnost za krepitev vezi med ljudmi, ki jih povezuje ljubezen do ustvarjanja.

Miha Maver in Urška Klajn Marion,
vodji Festivala MIT.

SELEKTOR

RADOVAN JAUŠOVEC

Rojen je leta 1983 v Murski Soboti in je samozaposleni v kulturi. Po končani osnovni šoli je šolanje nadaljeval v Ljubljani na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo. V tem obdobju se je začel aktivno ukvarjati z gledališčem (fizično in eksperimentalno gledališče), oblikovanjem svetlobe ter filmom in videom kot sodobnim komunikacijskim sredstvom. Kot avtor in soavtor je ustvaril več gledaliških in filmskih projektov ter sodeloval pri mladinskih mednarodnih izmenjavah. Za svoja dela je prejel več nacionalnih in internacionalnih nagrad. Trenutno deluje kot predsednik KUD-a Samosvoj in član KUD-a Pozitiv ter zunanji sodelavec in mentor pri obeh omenjenih organizacijah.

KRISTÝNA ŠAJTOŠOVÁ

Rojena je leta 1994 v Karlovih Varih na Češkem in je plesalka, performerka, koreografinja in pedagoginja. Po študiju na konservatoriju Duncan Center v Pragi je zaključila še študij na konservatoriju Roal v Antwerpnu. Od leta 2017 je del različnih mednarodnih plesnih platform ter je aktivna tudi v Sloveniji, kjer je izvajala in soustvarjala številne projekte ter sodelovala z mnogimi priznanimi umetniki. Leta 2020 je skupaj z Urško Centa, Saro Janaškovic in Anjo Möderndorfer ustanovila inštitut, platformo NEST - stičišče umetnikov različnih poetik in skupnih pogledov.

SEBASTJAN STARIČ

Sebastjan se je rodil leta 1971 v Ljubljani. V 80. letih se je pridružil skupini Ksenije Hribar, ki je kasneje prerasla v Plesni teater Ljubljana. Od takrat se je izobraževal na najrazličnejših plesnih, igralskih ter improvizacijskih delavnicah doma in v tujini. Na začetku 90. je kot igralec sodeloval pri Gledališču Ane Monro in postal član plesne skupine Fourklour. Kot plesalec, koreograf in igralec je sodeloval v najrazličnejših gledaliških in plesnih predstavah tako v poklicnih gledališčih kot tudi v najrazličnejših ad hoc projektih ter pri številnih filmih.
Kot avtor se podpisuje pod več kot petindvajset samostojnih koreografij in režij predstav v Sloveniji in tujini, njegov prepoznaven slog in izraz pa slonita predvsem na fizičnem gledališču. Kot mentor vodi gledališke delavnice in seminarje na gledališki in lutkovni šoli pri JSKD Slovenije, sodeluje z mnogimi srednješolskimi skupinami ter tudi s KKZ Celovec ter z gledališkimi in plesnimi skupinami na avstrijskem Koroškem. Je tudi eden od iniciatorjev gledališča KUD Pozitiv, ki deluje v okviru Dijaškega doma Ivana Cankarja.
Že dve desetletji se poleg ustvarjanju na gledališkem področju posveča tudi ukvarjanju z najrazličnejšimi borilnimi veščinami, predvsem boksu. Je dobitnik nekaterih vidnih nagrad s področja gledališča tako doma kot v tujini.

TOMAŽ ŠTRUCL

Tomaž se je rodil je leta 1965 v Ljubljani. Študiral je arhitekturo in imel pomembno vlogo pri ustvarjanju mnogih neodvisnih in institucioalnih gledaliških predstav v preteklih tridesetih letih: deloval je kot plesalec, scenograf, oblikovalec celostne podobe, oblikovalec luči, kostumograf, dramaturg, organizator, producent in režiser. Sodeloval je z mnogimi uspešnimi umetniki, poleg dramske klasike pa ga zanima tudi sodobna rock in pop kultura in njen vpliv na umetniško produkcijo. Štrucl zagovarja stališče, da »arheološki« junaki niso tako tuji mlajši generaciji, kot bi jim rado dokazalo klasično gledališče, potrebujejo le nekaj posegov in z lahkoto se transformirajo v junake našega časa. Ima prepoznaven slog, s katerim v gledališče privabi tudi tiste, ki morda tja ne zahajajo tako pogosto. Pomemben pečat je pustil tudi v svetu video produkcije, saj ustvarjal je videospote za mnoge vidne slovenske glasbene zasedbe (Big foot mama, Nude, Flirt, Babewatch, Los ventilos in Silence).

mitio

PRED-STAVAH

foto: Aleš Jekovec

KAJ BI REKEL IVAN?

Gledališče Julke Dolžan (Mladinska skupina Češpljin kompot)

Avtorji: Gašper Stojc in igralci skupine Češpljin kompot (avtorski projekt)

Režiser: Gašper Stojc

Nastopajoči: Ema Babič, Laura Slana Papler, Nina Arnež, Jan Čelesnik, Gašper Klinar, Sašo Dijak

Ton in luč: Miha Šest

Kostumi in scenografija: igralska skupina Češpljin kompot

MIT O PREDSTAVI

Kaj bi rekel Ivan Cankar, če bi v današnjem času vstal iz večnega spanca? Da nas je veliko, ki smo nauka željni, a hkrati nas je veliko tistih, ki služimo neumnosti, da lahko jemo njen beli kruh. Generacija hlapcev se menja, princip ostaja isti: "Hlapčuj, da boš napojen in nasičen ter nič ne izprašuj, kdo ti je gospodar in kaj ti ukazuje!" Mi bomo izpraševali z našim mladostno kritičnim pogledom, razgalili varuhe neumnosti in vam prišepnili: ljudstvo, glej, tvoj pastir.

Ta predstava smo mi. Enoletni avtorski projekt, ki nas je povezal v gledališko družinico, je naše ogledalo družbi. Naš okvir je bil oče slovenske dramatike, bil je naš zgled in vodilo, ko smo aktualizirali njegova, še vedno aktualna dela. V predstavi nastopajo Cankarjevi liki, naši liki, liki iz občinskih novic in mi. Vsaka podobnost z resničnimi osebami je zgolj naključna.

MIT O SKUPINI

Mladinska sekcija Gledališča Julke Dolžan, ki deluje v okviru Kulturnega društva dr. France Prešeren Žirovnica Breznica, Češpljin kompot, je skupina mladih nadobudnih gledaliških ustvarjalcev (srednješolcev in študentov), ki je nastala v letu 2021. Avtorska predstava Kaj bi rekel Ivan v režiji Gašperja Stojca je prvenec skupine, v katerem so skozi ustvarjanje predstave izlili svoja čustva, mnenja ter pogled na svet.

foto: Marijo Zupanov

INFRATANKO

Gledališče Glej (program Generacija generaciji)

Avtorice: **Urša Koželj, Tina Malenšek, Pia Rogač in Petja Rozman**

Mentorja: **Anja Pirnat, Primož Bezjak**

Nastopajoči: **Urša Koželj, Tina Malenšek, Paulina Pia Rogač, Petja Rozman**

Vodja tehnike in oblikovanje svetlobe: **Grega Mohorčič**

Tehnična podpora: **Brina Ivanetič**

Fotografija: **Marijo Zupanov**

Video in montaža: **Borut Bučinel**

Grafično oblikovanje: **Grupa Ee / Mina Fina, Ivian Kan Mujezinović**

Izvršna produkcija: **Nastja Miheljak, Anja Pirnat**

Produkcija: **Gledališče Glej**

Podpora: **MOL / JSKD / Ustvarjalna Evropa***

*Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije, programa Ustvarjalna Evropa, Kultura. Vsebina komunikacije je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

MIT O PREDSTAVI

Infratanko. Neskončno majhna razlika, ki naredi neskončen razkorak med dvema popolnoma enakima predmetoma. Enega potisne onkraj vsakdanjega, rutino v vredno občudovanja. Kako tanka je ločnica med odrom in drugimi deli gledališča? Osebno izkušnjo in avtorskim delom?

Uprizoritev je del projekta Future = NOW! A Youth Manifesto (FuN!), ki ga sofinancira Evropska unija preko programa Ustvarjalna Evropa (sklop Kultura).

MIT O SKUPINI

Ustvarjalke in nastopajoče so del Glejevega programa Generacija generaciji že od njegovega začetka v letu 2015. Program je namenjen opolnomočenju mladih na uprizoritvenem področju, kjer ustvarjajo avtorske predstave mladih za mlade. Ustvarjalke so do sedaj delovale v različnih skupinah, tokrat pa so se avtorstva prvič lotile v takšni zasedbi. Izhodišča za njihovo ustvarjanje so kolektivnost ter preigravanje različnih form ter metod tako avtorskega kot snovalnega gledališča. Inspiracijo za avtorsko predstavo Infratanko so Petruša, Petja, Paulina in Tina črpale iz opravljanja hostesniškega dela v Gledališču Glej.

foto: David Verlic

ČAS BESNENJA

Mladi oder AMO, SNG Nova Gorica

Avtorji: **Mladi oder AMO**

Mentorja: **Živa Bizovičar, Lovro Zafred**

Režiserka: Živa Bizovičar

Nastopajoči: **Jaša Savnik, Jernej Markelj, Lara Flander, Lija V. Vremec, Marjetka Puc, Mia Skomina, Sara Lisjak, Žak Zupan Galunič**

Prevod in dramaturgija: **Nik Žnidaršič**

Strokovni sodelavec: **Lovro Zafred**

Oblikovanje svetlobe: **Matjaž Bajc**

Avtor videa in fotograf: **Sašo Štih**

Avtor glasbe: **Janez Škrlec**

Vodja projekta: **Tereza Gregorič**

MIT O PREDSTAVI

Čas besnenja (ang. Age of Rage, 2019) je izrazito aktualno dramsko besedilo Jibbe Willemsa, ki je nastalo za nizozemsko gledališko skupino Toneelmakerij. Sledi mlademu dekletu in dogodkom okrog njenega rojstnega dne ter prikazuje odnos neoliberalne politike do delavskega razreda. Dekle je bojevito in inteligentno, a jo bremenijo okoliščine, v katerih živi, sploh njen nizek ekonomski status, nad katerim besni. Odrasli (učitelji, policisti in političarka) njeno bentenje pripišejo njeni starosti, najstniškemu angstu, vendar besnenje mladega dekla nosi veliko več.

Osem mladih ustvarjalcev se s tekstom spoprijema s principi avtorskega gledališča. Skozi osebne izkušnje odpirajo vprašanja jeze, izločenosti iz skupine, medgeneracijskega in rasnega problema ter položaja mladih v Sloveniji in svetu.

MIT O SKUPINI

Mladi oder AMO deluje na novogoriških odrih že od leta 1977. Sprva je deloval pod vodstvom in mentorstvom ustanovitelja Emila Aberška, za njim pa je leta 2014 vodenje skupine prevzela dramaturginja in režiserka Tereza Gregorič. Skupine AMO se je prijelo ime srce goriške mladine, saj je v vseh teh letih na oder stopilo več kot 400 mladih, še veliko več ljudi pa njihovo delo redno spremlja. Program Mladega odra AMO je danes zastavljen zelo široko in mladim ponuja žanrsko raznolike gledališke vsebine. Njihovo poslanstvo je v tem, da na oder privabijo še več mladih, ki jim poleg ustvarjalnega prostora nudijo raznolike in profesionalne mentorje z vseh področij gledališča. Poleg tega se z mladimi vključujejo v različne mednarodne projekte, kjer se srečujejo in izmenjujejo izkušnje z gledališčniki iz različnih držav.

foto: Marijo Zupanov

PRIDE TAK DAN, PRIDE TAKO LETO, PRIDE PAJK

Gledališče Glej (program Generacija generaciji)

Avtorji: **Lara Čabrian, Katjuša Golobič, Jon Lah, Lota Martinjak, Eva Omahen, Ela Potočnik, Patricija Sekelj**

Mentorja: **Vid Klemenc, Tatjana Peršuh**

Nastopajoči: **Lara Čabrian, Katjuša Golobič, Jon Lah, Lota Martinjak, Eva Omahen, Ela Potočnik, Patricija Sekelj**

Avtorska glasba: **Jon Lah**

Svetovanje za gib: **Nina Pertot Weis**

Vodja tehnike in oblikovanje svetlobe: **Grega Mohorčič**

Tehnična podpora: **Samo Dernovšek**

Fotografija: **Marijo Zupanov**

Video in montaža: **Borut Bučinel**

Grafično oblikovanje: **Grupa Ee / Mina Fina, Ivian Kan Mujezinović**

Izvršna produkcija: **Nastja Miheljak, Anja Pirnat**

Produkcija: **Gledališče Glej**

Podpora: **MOL / JSKD / Ustvarjalna Evropa***

*Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije, programa Ustvarjalna Evropa, Kultura. Vsebina komunikacije je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

MIT O PREDSTAVI

Pride tak dan, pride tako leto, pride pajk je avtorska performativna predstava sedmih mladih ustvarjalcev. Dotika se tematike družbenih norm glede spola in kako ti vplivajo na posameznikovo podzavest. Človek ima izbiro postati lutka ali upornik, zapornik lastnih misli ali izmeček družbe. Kljub hitremu razvoju postmoderne družbe v nas še vedno prebivajo izkušnje in strahovi, prepričanja in pričakovanja. Svobodno izražanje pa še vedno ni stvar skupnosti, ko v nas strmijo oči avtoritete.

MIT O SKUPINI

Mladi, ki jih zanima avtorsko gledališče, zbrani pod mentorskim okriljem Tatjane Peršuh in Vida Klemenca so tekom leta 2022 odkrivali svoj lasten avtorski izraz na odru, s specifičnim ciljem raziskovati spol (gender) in artivizem v sklopu projekta FuN!

Uprizoritev je del projekta Future = NOW! A Youth Manifesto (FuN!), ki ga sofinancira Evropska unija preko programa Ustvarjalna Evropa (sklop Kultura).

foto: Andreja Senčar

#HOTDONKI

Gledališka šola Prve gimnazije Maribor

Avtorji: **Gledališka šola Prve gimnazije Maribor**

Mentorica in režiserka: **Tatjana Peršuh**

Nastopajoči: **Jana Bjelobrk, Lena Hebar, Petja Golec Horvat, Špela Kežmah, Lara Mavrič, Jure Senekovič, Stella Pogačić**

Glasba: **Borut Mori**

Mentor za gib: **Dušan Teropšič**

Oblikovalec svetlobe in scenograf: **David Orešič**

Tehnična podpora: **Luka Jaušnik, Gaja Miholač**

MIT O PREDSTAVI

Predstava #HOTDONKI skozi formo fizičnega gledališča razmišlja o stiskah mladih, ki jih prinaša sodobni svet digitalnih odnosov, virtualnih realnosti, izkrivljenih podob, nerealnih pričakovanj in predvsem odsotnosti človeka kot celote. Kot bitja iz mesa in krvi z vsemi čudovitimi anomalijami. Je zgodba o osamljenosti in iskanju pristnega stika s sočlovekom.

Mladi ustvarjalci skozi predstavo odgovarjajo na vprašanje sodobnega viteštva in raziskujejo lastne mline na veter. Celotna uprizoritev temelji na premisi, da če je don Kihot zblaznel zaradi prevelike izpostavljenosti viteškim romanom, ki poveličujejo pravičnost, solidarnost, herojstvo in še cel kup skoraj prežlahtnih vrlin, kdo in kakšni so potemtakem sodobni blazneži, ki so preveč izpostavljeni sodobnim »šund vsebinam« na Instagramu, TikToku, Facebooku in tako v neskončnost.

MIT O SKUPINI

Predstava je produkcija dijakov Gledališke šole Prve gimnazije Maribor, ki so v šolskem letu 2021/2022 obiskovali tretji letnik. Gledališka šola Prve gimnazije Maribor že več kot dvajset let aktivno in intenzivno deluje na področju mladinskega teatra in gledališkega opismenjevanja. Poudarek je na izobraževanju in na procesu ustvarjanja. Tak pristop se je skozi leta izkazal za učinkovitega, kar dokazujejo številne nagrade in udeležbe na festivalih tako doma kot tudi v tujini.

Ekipa predstave #HOTDONKI se je po dvoletnem izobraževanju v tretjem letniku spoprijela z gibom in raziskavo sporočilnosti telesa. Predstava #HOTDONKI je rezultat tega procesa. S produkcijo drugega letnika, z lutkovno predstavo Naj bo lučka, so se uvrstili tudi na državni nivo Festivala Vizije - Festivala mladinske kulture, kjer so prejeli dva Vizionarja (za najboljšo lutkovno predstavo v celoti in za najboljšo igro in glasbo).

foto: Kaja Kristovič

NASPROTJA

KUD Pozitiv

Mentorstvo/režija: **Miha Maver**

Asistent režije: **Patrik Komljenović**

Koreografija: **Miha Maver, Patrik Komljenović in izvajalci**

Izvajalci: **Nina Brandl, Klemen Bergoč, Nika Gašperčič, Tia Kadivnik, Domen Kene, Gaj Stantič Kobal, Pia Kološa**

Glasba: **Domen Kene**

Oblikovanje in vodenje svetlobe: **Radovan Jaušovec Rado**

Vodenje tona: **May Jerko Trkaj**

Scenografija: **Andrej Hribar, Marko Omrzel**

Producent: **Drago Pintarič**

Produkcija: **KUD Pozitiv, Dijaški dom Ivana Cankarja**

MIT O PREDSTAVI

Dobro – slabo, ljubezen – sovraštvo, črno – belo, levo – desno, svetlo – temno. Nasprotja nas spremljajo skozi celotno življenje in so prisotna na vsakem koraku. Največji izziv pa je, kako ta nasprotja zbližati. Vse pogosteje se dogaja, da so si nasprotja tako različna, da nikakor ne najdejo skupne točke oziroma spoštovanja med seboj. Kje je sredina, kje je zmernost, kje je sprejemanje tako ene, kot druge strani?

V plesno-gibalni predstavi se bomo srečali z mladimi protagonisti, ki zastopajo vsak svoja stališča, poglede in načela. Ali lahko, kot individualisti, presežejo svoja prepričanja in začnejo sprejemati drugače misleče? Je možno, da se različni posamezniki povežejo v eno celostno družbo, kjer drug drugega spoštujejo in sprejmejo?

Skozi gib, ples in igro bodo igralci raziskovali trenja med odnosi v današnji družbi, gledalce pa vzpodbudili, da zgradijo lastna stališča do zgoraj navedenih vprašanj in problematike.

MIT O SKUPINI

Teater Pozitiv je del širše skupine Pozitiv, ki deluje v Dijaškem domu Ivana Cankarja od leta 1996. Skupine, ki delujejo znotraj Pozitiva, so v prvi vrsti povezane s področjem mladinskega polja in neformalnega izobraževanja, pri čemer kot svoja orodja in s tem povezano metodologijo dela kot sredstvo uporablja sodobno mulitimedijsko, digitalno in scensko umetnost: ples in gledališče, publicistično dejavnost, video, flilm in internet. Pri delu v teatru posvečamo pozornost različnim gledališkim zvrstem, vključno z improvizacijskim gledališčem, v ospredju pa so gib, fizični teater ter sodobni ples. Od svoje ustanovitve je Teater Pozitiv na oder postavil 40 samostojnih avtorskih projektov, s katerimi je gostoval na številnih domačih in tujih festivalih ter prejel tudi več nagrad (npr. na Linhartovem srečanju, Vizijah, Transgeneracijah, Trema Fest, Ruma, Srbija, Juventafestu v Sarajavu, STAGE festival, Cluj – Napoca Romunija ...).

ja kaj pol,
ma srečn konc?

KAJ?
KDO?

ja pa ta
mit al MIT?

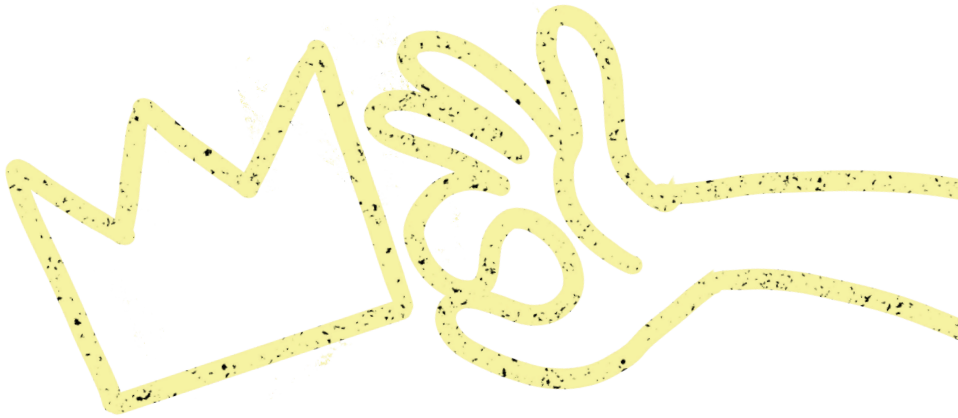

FESTIVAL MLADINSKEGA INOVATIVNEGA TEATRA